

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1961

N:o 24.

Innehåll: N:o 24. Landskapslag om brandväsendet.

N:o 24.

LANDSKAPSLAG

om brandväsendet.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 29 juni 1961.
Utfärdad i Mariehamn den 12 juli 1961.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §.

Högsta ledningen av och tillsynen över brandväsendet i landskapet Åland tillkommer landskapsstyrelsen.

Landskapsstyrelsen skall övervaka, att brandväsendet behörigen upprätthålles. Ordningensmyndigheterna skola jämte brandmyndigheterna inom sina verksamhetsområden tillse, att stadgandena rörande brandsäkerheten efterlevas.

2 §.

Landskapsstyrelsen må för övervakningen av brandväsendet förordna en därtill lämpad person till brandskyddsinspektör.

För planläggning, organisering och utvecklande av brandväsendet må landskapsstyrelsen tillsätta en rådgivande kommission för brandärenden.

3 §.

Kommun skall i enlighet med denna lag och med stöd av densamma utfärdade stadganden draga försorg om brandväsendet på sitt område.

4 §.

Kommun skall hava av kommunens full-

mäktige godkänd brandordning, innefattande närmare föreskrifter angående kommunens brandväsende. I brandordningen skall kommunen indelas i branddistrikt, då dess utsträckning eller andra lokala förhållanden det påkalla.

Brandordningen skall underställas landskapsstyrelsen för stadfästelse.

5 §.

Envar medlem av kommunen, som är i stånd att utföra släckningsarbete och som fyllt 18 men icke 50 år, är pliktig att på förordnande delta i tjänstgöring vid brandkår.

2 kap.

Om kommunala brandmyndigheter

6 §.

I kommun skall finnas brandnämnd och brandchefstjänst.

Är kommun indelad i branddistrikt, bör i sådant distrikt, inom vilket brandchef icke är bosatt, finnas en släckningschef. Släckningschefen är en kommunal förtroendemän, såvida icke släckningschefstjänst inrättats i distriktet.

Brandmyndigheter äro brandnämnden, brandchefen, släckningschefer och deras ersättare, då dessa handhava sina uppgifter, samt därjämte vid eldsvåda den, som vid släckningsarbete leder kommunal brandkår.

7 §.

Brandnämnden drager försorg om kommunens brandväsende och tillser, att därom utfärdade stadganden och föreskrifter efterlevas.

8 §.

I brandnämnden invälja fullmäktige för tre år i sänder en ordförande och minst tre ledamöter. I landskommun med större skogsarealer bör såvitt möjligt en medlem vara förtrogen med avvärijande och släckning av skogsbrand. Dessutom böra fullmäktige till medlem av nämnden för samma tid förordna i kommunens tjänst anställd byggnadssakkunnig eller, om sådan icke finnes i landskommun, ordföranden i byggnadsnämnden eller annan byggnadssakkunnig.

Avlider medlem av nämnden under mandattiden eller går sin kompetens för sysslan förlustig eller befrias från densamma, utses i stället för honom en annan för den återstående mandattiden.

9 §.

Brandnämnden utser årligen inom sig viceordförande.

Nämnden sammanträder, då ordföranden eller brandchefen finner det nödigt eller då landskapsstyrelsen eller kommunens styrelse så förordnar. Kallelse till sammanträde utfärdas av ordföranden, som även äger sörja för att kallelsen tillställs medlemmarna.

Nämnden är beslutför, då ordföranden eller viceordföranden och minst hälften av ledamöterna äro närvarande.

10 §.

Kompetensvillkor för brandchef samt befäl och underbefäl vid brandkår är vid statens brandskola avlagd, mot vederbörande tjänst svarande examen eller på annat sätt förvärvat motsvarande kompetens och tillräcklig erfarenhet i brandskydd.

Till brandchef i landskommun må för viss tid antagas även annan person än den, som innehar i 1 mom. stadgad kompetens. Sådan person må dock icke vara brandchef under längre tid än ett år, såvida han icke under sagda tid förvärvat i 1 mom. avsedd kompetens.

Landskapsstyrelsen må åläggga kommun att tillse, att brandchefen kommer i åtnjutande av kompletterande undervisning.

11 §.

Brandchefstjänst besättes och brandinspek-

tör antages, ifall sådan skall tillsättas, av kommunens fullmäktige. Släckningschef samt ersättare för brandchef och för släckningschef, brandkårsbefäl, underbefäl och manskap samt sotare antagas av brandnämnden, såvida i avtal eller instruktion icke annat föreskrives.

12 §.

Brandchef skall kallas till brandnämndens sammanträden. Han är berättigad att delta i överläggningarna men icke i fattandet av beslut. Hans åsikt skall, då han det yrkar, antecknas i protokollet.

3 kap.

Om brandkårer

13 §.

Kommun skall hava brandkår.

Brandkårens numerär, utrustning och beredskap böra vara tillräckliga med beaktande av invånarantalet i kommunen, byggnadssättet på orten, den allmänna brandsäkerheten och faran för skogsbränder på kommunens område.

14 §.

De kommunala brandkårerna äro antingen ordinarie, halvordinarie, avtalsbrandkårer eller allmänna brandkårer.

Med ordinarie brandkår avses brandkår, vars personal avlönas av kommunen och erhållit yrkesutbildning på brandväsendets område och vars i tjänstgöringstur varande personal ständigt är redo till utryckning.

Med halvordinarie brandkår avses brandkår, vars personal avlönas av kommunen och erhållit utbildning i brandsläckning och som är så organiserad, att för de första åtgärderna nödig materiel jämte manskap omedelbart kan begiva sig till brandplatsen, då meddelande om brand ingått.

Med avtalsbrandkår avses sådan frivillig eller för allmän eller privat inrättning uppställd brandkår, som förbundit sig att handhava brandsläckning i kommunen.

Med allmän brandkår avses med stöd av 5 § uppställd brandkår.

15 §.

Stiger invånarantalet i Mariehamn över 8.000 personer, må landskapsstyrelsen förordna, att staden skall hava ordinarie brandkår samt såsom reserv avtalsbrandkår. Till dess sådant förordnande utfärdas, skall sta-

den hava halvordinarie brandkår eller avtalsbrandkår.

16 §.

Då i landskommun beläget bosättningscentrums eller industri-, stations-, hamn- eller villaområdes utsträckning, byggnadstäthet, byggnadssätt eller andra på brandfaran inverkan omständigheter det påkalla, må landskapsstyrelsen förordna, att på dylikt område bör finnas halvordinarie eller avtalsbrandkår.

4 kap.

Om samarbete mellan kommuner

17 §.

Kan handhavandet av brandsläckningen i kommun eller del därav ordnas mera effektivt och ändamålsenligt sålunda, att grannkommun drager försorg därom, må kommunerna utan hinder av stadgandena i 3 kap. därom träffa överenskommelse, till vilken landskapsstyrelsens godkännande skall utverkas.

Är i 1 mom. avsedd anordning påkallad för avlägsnande av uppenbart missförhållande vid handhavandet av brandsläckningen, men kunna kommunerna icke överenskomma därom, må landskapsstyrelsen med opartiskt beaktande av vardera kommunens intressen förplikta kommunerna till en sådan anordning och fastställa villkoren för den.

Angående bistånd och samarbete vid släckning av eldsvåda må kommuner träffa jämväl andra överenskommelser.

18 §.

Kommun är pliktig att på anhållan av brand- eller ordningsmyndighet i annan kommun lämna släckningshjälp, i den mån det utan fara för kommunens egen brandsäkerhet är möjligt, även om överenskommelse därom icke träffats.

Brand- eller ordningsmyndighet må anhålla om i 1 mom. avsedd släckningshjälp av närbelägna kommuner, då eldsvåda hotar att få sådan spridning, att kommunen icke har möjlighet att med egna krafter släcka den.

19 §.

På förordnande av landskapsstyrelsen eller av denna bemyndigad brandmyndighet är kommun pliktig att lämna annan kommun släckningshjälp. Sådant förordnande må givas, då eldsvåda hotar att få stor spridning.

Hotar eldsvåda att få synnerligen stor spridning eller att annars bliva farlig, bör landskapsstyrelsen eller av denna utsedd myndighet vidtaga åtgärder för att på landskapets bekostnad sända hjälp till brandplatsen.

20 §.

Landskapsstyrelsen skall i samarbete med kommunernas brandmyndigheter utarbeta plan för den ordning i vilken enligt 18 och 19 §§ stadgad släckningshjälp skall lämnas.

5 kap.

Om förebyggande brandskydd

21 §.

Envar är skyldig att handskas varsamt med eld. Ej må någon handskas därmed på sådant sätt eller under sådana förhållanden, att brand kan uppstå. Detsamma gäller hantering av eldfångt eller lätt antändande ämne eller föremål.

Vid hantering av eld i byggnad, på upplagsplats och i deras närhet skall iakttagas, vad därom i landskapsförordning eller brandordning är stadgat eller med stöd av den föreskrives.

I landskapsförordning eller kommunal stadga må ur brandsäkerhetssynpunkt nödiga bestämmelser och föreskrifter utfärdas angående användning av läger- och nöjesområden samt inredning och användning av undervisnings-, vård- och sjukvårdsanstalter, härbärgerings- och förplägningslokaler, nöjes- och samlingslokaler, garage och andra byggnader och lokaler, vilka äro med dem jämförbara eller på grund av sättet för deras användning äro utsatta för särskild brandfara.

22 §.

Byggnad jämte omgivning bör hållas i sådant skick, att synnerlig brandfara icke föranledes, ej heller släckning av eldsvåda eller räddning av människor, husdjur eller annan egendom försvåras.

23 §.

I landskapsförordning eller kommunal stadga må ägare eller innehavare av byggnad förpliktas att anskaffa och underhålla för första släckning erforderlig utrustning och vid släckningsarbete nödiga räddningsredskap samt att vidtaga andra nödvändiga försiktighetsmått för att minska brandfaran och

skydda människoliv vid eldsvåda. I samma ordning må föreskrifter utfärdas i syfte att minska av industriella och affärsinrättningar, av upplags- och arbetsplatser, av trafik samt annan av särskilda förhållanden förorsakad brandfara.

24 §.

Till förebyggande av brandfara skall brandsyn förrättas, på sätt därom i förordning stadgas eller i brandordning föreskrives. I brandordning för landskommun kan föreskrivas, att kommunens sotare ensam må förrätta brandsynen.

Allmän brandsyn skall tillkännagivas på sätt om offentliggörande av kommunala meddelanden i kommunen är föreskrivet. I fråga om annan brandsyn skall tiden för synen tillkännagivas, förutom då syn förrättas i industriella inrättningar och verkstäder, på arbetsplatser och upplagsområden samt i byggnader och lokaler, som nämnas i 21 § 3 mom.

Myndighet, som skall förrätta brandsyn, bör beredas tillträde till alla byggnader, rum och upplag samt andra platser, som skola besiktigas.

25 §.

Eldstäder jämte rökfång samt rör i ång-, avlopps- och luftkonditioneringsanläggningar skola sotas och rengöras i enlighet med stadgandena och föreskrifterna i landskapsförordning eller brandordning.

Byggnads ägare skall för sotning och rengöring erlägga sotningsavgift enligt taxa, som i Mariehamn fastställs av magistraten och i landskommun av landskapsstyrelsen, sedan kommunens fullmäktige avgivit förslag.

Försummas erläggande av sotningsavgift, indrives den på grundvalen av debitering av brandnämnden i den ordning, som om utsökning av offentliga fordringar är stadgat.

26 §.

Vid stark blåst eller svår torka må eld icke uppgöras i eller i närheten av skog, såframt icke tvingande behov föreligger.

På skogsmark, där hyggesbränning under annan tid icke är möjlig, må sådan bränning för skogsvårdsändamål även under torr tid verkställas under skogsyrkesmans ledning och tillsyn med iakttagande av synnerlig försiktighet.

På annan tillhörig eller i annans besittning varande mark må eld icke uppgöras utan tillstånd eller tvingande behov.

27 §.

Innan eld uppgöres i eller så nära skog, att elden lätt kan sprida sig dit, skola tillräckliga åtgärder till förhindrande av eldens spridning vidtagas genom uppgrävning av jord eller på annat sätt.

Innan löp- eller hyggesbränning verkställs eller annars större mängder avfall bränns i det fria, skola rågrannarna och brandchefen eller släckningschefen i god tid där- om underrättas, varjämte bör tillses, att på platsen finnas tillräckliga och ändamålsenliga släckningsredskap. Likaså böra alla andra nödiga åtgärder till förhindrande av eldens spridning vidtagas samt efterbevakning ombesörjas.

Som ledare för hyggesbränning må anlitas allenast vid specialkurs därtill utbildad eller på grund av tidigare praktik däri bevandrad person.

I skog eller i dess närhet uppgjord eld må icke lämnas utan nödig eftersyn. Då elden ej längre behöves, skall den grundligt och omsorgsfullt släckas.

28 §.

Under torr tid om sommaren må utkik efter och rapportering av skogsbränder anordnas. På landskapsstyrelsen och skogsvårdsnämnderna ankommer att med i landskapets ordinarie budget särskilt anvisade anslag draga försorg om denna verksamhet och om åvågarbringandet av härför nödiga anordningar.

Blir fara för skogsbrand hotande, må landskapsstyrelsen förklara viss del av landskapet i brandalarmtillstånd. I landskapsförordning stadgas, vilka åtgärder som med anledning av brandvarning och brandalarmtillstånd böra vidtagas.

29 §.

Envar är pliktig att övervaka, att stadgandena och föreskrifterna rörande brandsäkerheten iakttagas inom område, där han utövar bestämmanderätten.

6 kap.

Om släckningsåtgärder

30 §.

Med släckningsarbete avses i denna lag släckning av eldsvåda samt därtill hörande eller i samband därmed stående andra åtgärder, såsom sammankallande av släckningsmanskap, räddning av människor och egen-

dom, forsling av brandredskap och vatten samt släckningsmanskapets färd eller forsling till och från brandplatsen. Släckningsarbete omfattar även efterröjning och -bevakning.

31 §.

Den, som varnar eller erfar, att brand utbrutit eller hotar och icke omedelbart kan släcka branden eller avvärja faran, är pliktig att ofördröjligen i mån av möjlighet därom underrätta dem som äro utsatta för fara, samt brandkåren ävensom att efter förmåga vidtaga släckningsåtgärder.

32 §.

Envar arbetsför person, som befinner sig på brandplatsen eller i dess närhet, är pliktig att på anmodan av ledaren för släckningsarbetet biträda vid släckningen.

Då brandchef eller annan ledare för släckningsarbete så prövar nödigt, är envar person i kommunen, som är i stånd att utföra släckningsarbete och som fyllt 16 men ej 55 år, pliktig att på kallelse ofördröjligen infinna sig på brandplatsen och deltaga i släckningsåtgärderna, såframt han ej av giltigt skäl är därtill förhindrad.

Den, som begiver sig till släckning av skogsbrand, skall medtaga till buds stående ändamålsenliga arbetsredskap samt i mån av behov vägkost.

33 §.

För släckningsarbete skola transportmedel ställas till förfogande i enlighet med vad i kommunens brandordning föreskrives eller brandmyndighet vid behov bestämmer. Detsamma gäller enskild person tillhöriga brandredskap och vid släckningsarbete erforderliga arbetsredskap, såvida ägarens egendom icke är särskilt hotad.

34 §.

Då eldsvåda utbryter, skola underrättelsemedel ställas till förfogande för brandanmälan och -alarm samt andra meddelanden, som avse åtgärder för släckning av brand. Sådana meddelanden skola omedelbart frambefordras.

35 §.

På förordnande av brandmyndighet skola livsmedel för släckningsmanskapet samt bränsle och smörjämnen för brandredskap och transportmedel tillhandahållas.

36 §.

För att släcka brand och hindra dess spridning har ledaren för släckningsarbetet på

brandplatsen och i dess omgivning rätt att vid behov förordna, att byggnader skola förstöras, dörrar brytas upp, hägnader avlägsnas, diken grävas, skog nedhuggas, moteldar anläggas och andra för ändamålet nödvändiga åtgärder vidtagas.

För släckningsarbete äger envar rätt att taga vatten ur annans brunn eller från annat vattentag.

37 §.

Släckningsarbete må icke inställas, ej heller de tillstädesvarande avlägsna sig från brandplatsen, förrän ledaren för släckningsarbetet givit sitt tillstånd därtill.

Släckningsmanskap må icke kvarhållas på brandplatsen i större omfattning och under längre tid än vad det verkliga behovet kräver.

Ägaren eller innehavaren av egendomen är skyldig att draga försorg om efterröjning och -bevakning vid äventyr, att brandmyndighet annars på hans bekostnad låter verkställa sådan.

7 kap.

Om arvoden, ersättningar och omkostnader

38 §.

Person, som under längre tid än fyra timmar på order deltagit i släckning av brand, som drabbat annans egendom, erhåller för den överskjutande tiden i ersättning för förlorad arbetsförtjänst ett skäligt arvode av kommunen.

Förlorar person, som för sin utkomst är beroende av sin arbetsförtjänst, på grund av deltagande i släckningsarbete sin dagslön eller en betydande del därav eller har någon utan arvode nödgats utföra släckningsarbete så ofta, att det vållat kännbart förfång för hans utkomst, skall arvode åt honom erläggas även för kortare tid än fyra timmar.

Person, som på order av ledare för släckningsarbete deltagit i efterröjning och -bevakning, erhåller härför av kommunen i 1 mom. avsett arvode även för den i sagda moment nämnda tiden av fyra timmar. Egendomens ägare är skyldig att ersätta detta arvode åt kommunen, såvida icke kommunens fullmäktige, då fråga är om skogsbrand, anse denna ur allmän synpunkt vara så farlig eller efterröjningen och -bevakningen eljest av den art, att ägaren skäligen borde befrias från att ersätta arvodet.

39 §.

Person, som deltagit i släckningsarbetet samt i efterröjning och -bevakning, erhåller av kommunen skadestånd för därvid förstörda eller förlorade kläder, utrustning och arbetsredskap. Anmälan om skadan skall omedelbart göras hos ledaren för släckningsarbetet och ersättningskravet framställas inom 30 dagar. I fall, som nämnas i 38 § 3 mom., skall egendomens ägare ersätta kommunen den sålunda uppkomna utgiften.

40 §.

För livsmedel samt bränsle och smörjämnen, som överlåtas med stöd av 35 §, erlagger kommunen full ersättning.

Vad i 1 mom. är sagt, gäller även ersättning för användning av transport- och underhållsmedel samt arbets- och brandredskap, som med stöd av 33 och 34 § § ställts till förfogande, såframt överlåtaren icke är staten eller landskapet. Därjämte skall åt ägaren särskilt erläggas ersättning för skada, som utan hans tillskyndan vållats ovannämnda redskap och medel.

41 §.

För släckningshjälp, som lämnats med stöd av 18 § eller av annan än kommunal brandkår, är den kommun, som anhållit om hjälp, pliktig att erlægga skäligen ersättning, såvida icke annorlunda överenskommit.

Kostnader, som förorsakas av i 19 § 1 mom. nämnd släckningshjälp, erläggas av landskapsmedel.

42 §.

Har skogsbrand utsträckt sig till flere kommuners område, erläggas kostnaderna för släckningsåtgärderna, såvida icke annorlunda överenskommes, i första hand av den kommun, på vars myndighet det ankommit att handhava ledningen av släckningsarbetet. De övriga kommunerna erlægga en efter den eldhärjade arealen beräknad andel av dessa kostnader.

Kan överenskommelse om i 1 mom. eller 41 § 1 mom. eller i 43 § avsedd ersättning icke träffas, besluter därom landskapsstyrelsen.

43 §.

Har skogsbrand utsträckt sig till landskapet tillhörig mark, skola de av släckningsåtgärderna föranledda kostnaderna till denna del, beräknade enligt den eldhärjade arealen, av landskapsmedel ersättas åt den kommun, som erlagt dem. Har branden helt eller till största

delen inträffat på landskapets mark, erläggas kostnaderna av landskapsmedel, och av kommunen utkrävs ersättning för dess andel.

44 §.

För olycksfall, som drabbat deltagare i släckningsarbete, erlägges ersättning av landskapsmedel enligt samma grunder som angående ersättande av olycksfall i arbete är stadgat, såvida den skadade icke annars är berättigad till ersättning i stöd av lagen om olycksfallsförsäkring (FFS 608/48). Ersättning erlägges likväl av landskapsmedel, då för allmän eller enskild inrättning uppställd brandkår deltagar i släckningsarbete utanför inrättningen.

Vad i 1 mom. är sagt, tillämpas även på olycksfall, som drabbat till kommunal brandkår hörande person, vilken deltagit i dess utbildning eller i skötseln av dess brand- och räddningsutrustning eller i av brandkåren utfört förstahjälps- eller räddningsuppdrag, och i kommuns tjänst anställd sotare i sotningsarbete.

Har skadad persons arbetsgivare eller kommun i ärende, som rör olycksfall, för vilket ersättning utgår med stöd av denna lag, erlagt lön, förskott eller andra avgifter, gäller i fråga om arbetsgivarens och kommunens rätt vad i 26 § lagen om olycksfallsförsäkring är stadgat angående arbetsgivares rätt.

45 §.

För kostnader, som äro förbundna med anskaffning av och grundförbättringar på brandstationsbyggnader och andra för brandväsendet nödiga byggnader samt för fjärrhjälp lämplig och annan tung materiel, beviljas kommunerna lån och understöd av landskapsmedel enligt av landskapsstyrelsen fastställda grunder.

Bliva kostnaderna för brandväsendet be- tungande för kommun, må den beviljas lån eller understöd av landskapsmedel.

46 §.

Den, som icke åtnöjes med arvode, ersättning eller skadestånd, varom i 38, 39 och 40 § § stadgas, bör framställa sitt yrkande hos landskapsstyrelsen, som fastställer storleken av det belopp, som skall erläggas.

47 §.

Den, som avsiktligt eller genom vållande förorsakat brand, är pliktig att ersätta all den skada, som därigenom åsamkats ägare

och innehavare av egendom, deltagare i släckningsarbetet, kommun och landskapet.

48 §.

Skada, som förorsakats annans egendom genom löp- eller hyggesbränning, vilken verkställt av ägare eller innehavare av jord eller på uppdrag av denne, skall i första hand ersättas av jordägaren eller -innehavaren. Denne är berättigad att indriva det sålunda erlagda beloppet av den jämlikt 47 § ersättningskyldige, såvida han icke själv enligt samma paragraf är ersättningskyldig.

8 kap.

Om tvångsåtgärder och straff

49 §.

Råda inom kommuns brandväsende betydande missförhållanden, vilka ej på annat sätt kunna rättas eller avlägsnas, skall landskapsstyrelsen med lämpliga tvångsåtgärder förmå kommunen att fullgöra sina skyldigheter.

50 §.

Framgår vid brandsyn eller annars, att för brandskyddet utfärdade stadganden eller vederbörligen meddelade föreskrifter icke iakttagas, äger den myndighet, som förrättar brandsyn, rätt att förbjuda brandsäkerheten äventyrande förfarande samt påbjuda, att bristfälligheten eller försummelsen inom utsatt tid avhjälpes.

Iakttages icke förbudet eller påbudet, må brandchefen på landet hos landskapsstyrelsen samt i Mariehamn hos magistraten anhålla, att den tredskande åläggas därtill vid vite eller vid äventyr att brandmyndighet förordnar om utförande av arbetet på den försumliges bekostnad. Är ett omedelbart iakttagande av förbudet av nöden till förekommande av hotande eldsvåda, äger brandchefen likväl rätt att genast förhindra vad som förbjudits samt att för ändamålet erhålla handräckning av polismyndighet. Saken skall ofördröjligen underställas på landet landskapsstyrelsens samt i Mariehamn magistratens prövning. Är åtgärden obefogad, skall den återkallas.

51 §.

Utföres något på försumliges bekostnad, förskjutas de nödiga kostnaderna ur kommunens medel och indrivs hos den tredskande i den

ordning, som om utsökning av offentliga fordringar är stadgat.

52 §.

Var, som bryter mot denna lag eller i stöd av densamma utfärdade stadganden och föreskrifter, straffes, därest annorstädes i lag eller förordning strängare straff ej är stadgat, med högst etthundra dagsböter eller, vid försvårande omständigheter, med fängelse i högst fyra månader.

Straff utdömes vid allmän domstol.

9 kap.

Om ändringssökande

53 §.

Ändring i brandnämnds beslut må sökas medelst besvär hos länsstyrelsen inom trettio dagar efter delfåendet. Besvären må under sagda tid även inlämnas till brandnämnden, som jämte eget utlåtande ofördröjligen äger överstyra dem till länsstyrelsen.

Ändring i ärenden, som gälla antagande och entledigande av tjänsteinnehavare, sökes likväl på sätt i 126 § landskapslagen om kommunalförvaltning i landskommunerna i landskapet Åland (16/56) eller 100 § landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamns stad (4/61) stadgas.

Vad i 1 mom. är stadgat, äger ej heller tillämpning, då i lag eller förordning angående ändringssökande är annorlunda stadgat eller ändringssökande förbjudets, ej heller då brandnämnds beslut är av sådan art, att det jämlikt 82 § landskapslagen om kommunalförvaltning i landskommunerna i landskapet Åland eller 66 § landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamns stad på därom framställt yrkande skall underställas kommunens styrelse för prövning.

10 kap.

Särskilda stadganden

54 §.

Vid inträffad eldsvåda äro alla brandkårer i kommunen underställda kommunens brandchef, likväl så, att denne för släckningsarbeten i främsta rummet bör använda de kommunala brandkårerna.

Utsträcker sig brand till två eller flere kommuners område, må landskapsstyrelsen

eller av densamma befullmäktigad brandmyndighet vid behov förordna, vilken till brandområdet hörande kommuns brandchef som skall leda släckningsarbetet.

55 §.

Fastighets- eller byggnadsägare, som icke är bosatt i kommunen, är skyldig att ställa ombud att företräda honom i ärenden, som avses i denna lag.

56 §.

Närmare stadganden angående verkställigheten av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

Landskapsstyrelsen äger jämväl rätt att utfärda föreskrifter angående modeller och mått för de till brandredskapen hörande

slangkopplingarna, brandposternas anslutningsdelar och packningar samt andra sådana delar, som böra vara enhetliga.

57 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1962. Genom densamma upphävas landskapslagen den 12 augusti 1939 angående organisationen av brandväsendet i Mariehamns stad (8/39), brandlagen för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 12 maj 1944 (15/44), jämte däri senare gjort tillägg, samt brandstadgan för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 12 maj 1944 (16/44).

Brandnämnden skall i enlighet med stadgandena i 8 § väljas vid det sammanträde, som kommunens fullmäktige skola hålla i januari 1962.

Mariehamn den 22 april 1961.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman

Evald Häggblom Eliel Persson
victalman victalman